

Bohoslužba – 16. október 2022

„... aby Božie slovo nebolo vystavené rúhaniu.“

Piesne: 605,1 605,2-5 541 547

Suma ev.: Tit 2,11-14 – „Zjavila sa totiž Božia milosť prinášajúca spasu všetkým ľuďom, ktorá nás vychováva, aby sme sa zriekli bezbožnosti a svetských žiadostí a žili v terajšom veku rozvoážne, spravodlivo a nábožne, a očakávali blahoslavené splnenie nádeje a príchod slávy veľkého Boha a nášho Spasiteľa Ježiša Krista. On vydal za nás seba samého, aby nás vykúpil z každej neprávosti a aby si očistil svoj vyvolený ľud, ktorý sa horlivo usiluje o dobré skutky“.

Lekcia: Titovi 2,1-10 – Zdravá náuka

¹ Ty však hovor, čo je v súlade so zdravou náukou. ² **Starší muži** nech sú triezvi, úctyhodní, uvážliví, zdraví vo viere, láske, vytrvalosti. ³ Takisto **staršie ženy** nech sa správajú, ako sa patrí na svätých, nech neohovárajú, nech nie sú zotročené mnohým vínom, nech učia to, čo je dobré, ⁴ aby viedli **mladšie ženy** k rozumnosti, aby milovali svojich mužov a deti, ⁵ aby boli uvážlivé, čisté, aby sa starali o domácnosť, aby boli dobré, poddané vlastným mužom, **aby Božie slovo nebolo vystavené rúhaniu.** ⁶ Takisto napomínaj **mladších mužov**, aby boli rozumní ⁷ vo všetkom. **Ty sám** buď vzorom dobrých skutkov. V náuke preukáž neporušenosť, poctivosť, ⁸ nech je to zdravé nespochybniteľné slovo, aby sa protivník zahanbil, keď nebude môcť o nás povedať nič zlé. ⁹ **Otroci** nech sú vo všetkom poddaní svojim pánom, nech sú ochotní, nech neodvrávajú, ¹⁰ nech nič nesprenveria, naopak, nech preukazujú všestrannú a úplnú vernosť, aby v každom ohľade boli z každej stránky ozdobou učenia o našom Spasiteľovi, Bohu.

Modlime sa:

Nebeský Otče, ďakujeme, že nás každého jedného poznáš. Vieš, čím prechádzame, čo nás trápi, kvôli čomu sme tu a aké očakávania máme. Vieš, aké bolo naše uplynulé obdobie, čím sme si prešli, ako biedne sme sa cítili, keď nás niečo nečakane zasiahlo. Poznáš náš smútok, trápenie, strasti – toto všetko Ti prinášame.

Prinášame Ti ale aj vďaku, veď si nás podržal, zachoval, sami nevieme od čoho všetkého ochránil a to hlavné: neodvrátil si sa od nás, ale mal si s nami spoločenstvo a neodoprel si nám ani svoje Slovo. Preto aj pri všetkej naše biede Ti veľmi ďakujeme za tento dôkaz Tvojej lásky k nám. Nie sme jej hodní, nezaslúžime si ju. Ale nás povzbudzuje a posilňuje poznanie, že sme vzácní v Tvojich očiach.

Prosíme, odpusť nám naše zlyhania, odpusť, že často aj zabúdame na Teba, ak sa nám dobre vedie. Odpusť, že sme tak príhulni k tomuto pozemskému životu a jeho pominuteľným hodnotám. Pomôž nám pozdvihnúť svoj zrak na Teba a byť otvorení pred slovom, ktoré nám budeš zvestovať. Daj, aby sme ho pochopili, prijali, svoj život k Tvojmu slovu prispôbili a dovolili, aby si v nás konal podľa svojej vôle. Pre lásku Pána Ježiša Krista Ťa prosíme, vypočuj nás. **Amen**

Text: Titovi 3,5 – „aby Božie slovo nebolo vystavené rúhaniu“.

Milí Bratia a milé Sestry!

Títus, mladý spolupracovník apoštola Pavla pôsobil na ostrove Kréta, kde ho apoštol nechal, aby doriešil niektoré veci, napr. organizačného charakteru v tamajších kresťanských zboroch. Tento list teda vznikol za účelom akejsi zbierky pokynov na organizovanie, varovanie a tiež povzbudenie ich života Títom a jeho osobným príkladom. Počuli sme z neho 2. kapitolu, ktorá sa venuje životným situáciám jednotlivých skupín alebo členov cirkvi a ich potrebám, aby vo svojom postavení dobre obstáli a zachovali sa ako sa na kresťana patrí, ako vyvolený ľud Ježiša Krista, v súlade s Jeho slovom.

Časť listu, ktorú sme počuli, hovorí o tom, že každý vo svojom stave, či mladý či starý, má svoju **zodpovednosť**, ako aj svoje **záväzky** voči spoločenstvu veriacich ako aj okolitému svetu v tom, aby jeho **správanie zodpovedalo** slovu Božiemu. Niektorí sa to majú práve učiť, cvičiť sa v tom, iní, starší, skúsenejší to zasa majú im odovzdávať, hlavne vlastným príkladom a vhodným správaním.

Bratia a Sestry, z týchto varovných napomenutí a rád apoštola som vyzdvihla **odôvodnenie**, nad ktorým sa chcem s vami dnes zamyslieť: „**aby Božie slovo nebolo vystavené rúhaniu**“. Teda život kresťana v žiadnom prípade **nie je samoúčelný**. Totiž s takýmto prístupom k Božiemu slovu sa nestretávali len prví kresťania, ale aj my. Dokonca, zdá sa, že čím ďalej tým častejšie. Sami sme často svedkami toho, že slovo Božie **nemá autoritu pred ľuďmi**, niekedy **je terčom posmechu**... čo však treba smutne konštatovať, že **niet sa čo diviť**, pretože často **nie je autoritou** ani pre samotných kresťanov alebo tých, ktorí sa takto nazývajú. To potom **narastie do odporu**, možno až **útoku** na celé kresťanstvo ako také. **Prečo** je tomu tak?

Jednak preto, lebo mnoho ľudí sa **nazýva síce kresťanom**, ale sú to kresťania len **podľa mena**, nie podľa srdca a viery. Pre nich je to možno jedno z náboženstiev, ku ktorému sa hlásia, ani nevedia možno presne prečo, ale nič viac. **Normy** ich života určuje spoločnosť, aktuálne spoločenské, hospodárske alebo aj politické trendy. **Iní** sú zasa kresťania žijúci v zmysle určitých pravidiel a zákonov, ktoré chcú zvládnuť čo najlepšie a od toho majú **pocit, že sú v poriadku**. Slovo Božie síce poznajú, majú ale **len poznatky**, je to pre nich litera a nič viac.

Ale čo by malo byť **to viac** preto, aby sa odzrkadlilo na ich živote, že Božie slovo je živé a pôsobí život a obnovu človeka? Ako **sú aj kresťania**, ktorí slovom Božím žijú – prijali Ježiša Krista, ktorý, ako píše apoštol – *vydal za nás seba samého, aby nás vykúpil z každej neprávosti a aby si očistil svoj vyvolený ľud, ktorý sa horlivo usiluje o dobré skutky*. Čiže sú to kresťania v tom **pravom slova zmysle**, čo Pána Ježiša **vyznávajú** a chcú Ho **nasledovať** Jemu milým životom. Veď ako aj milovať treba

skutkami a nie slovami, aj poukazovať na Krista je potrebné životom, ktorý je v súlade s Jeho slovom.

A dnes ide o to, že o tejto skupine nemáme hovoriť v tretej osobe, že sú, žijú atď., ale aby sme patrili medzi veriacich, ktorí nie sú kresťania len navonok, formálne, ale srdcom a vierohodným životom. Ide teda o to, aby sme sa **neuspokojili** s tým, že budeme ukazovať na tých „zlých, nehodných“, ale aby nám išlo predovšetkým o to, že by sme preskúmali, **aké máme nedostatky** v správaní, v prístupe k ostatným, **ako možno dávame** prípadne dôvod k tomu, aby bolo slovo Božie vystavené rúhaniu. Čiže, **čo pre nás** slovo Božie znamená, **ako sa slovo stáva** vedením pre nás, **ako ho vo svojom srdci** zachováme, **ako podľa neho** žijeme, riadime sa, veríme, dúfame, dôverujeme a **ako preukazujeme** moc Jeho slova tým, že sa stáva živým a viditeľným v našom živote.

Totíž **márne sa budeme pohoršovať** nad druhými, tým nič nezmeníme, iba sa tým zbytočne previníme, však **súdiť nie je našou úlohou**. Namiesto pohoršovania sa radšej máme modliť sa za to, aby sa Pán nad nimi zľutoval a dal im obnovu a aby poznali Jeho živé slovo. Varovaním však pre nás je, **aby** sme sami **nepohoršovali** druhých, **aby** sme im **nedávali dôvod** a priestor rúhaniu sa nad Božím slovom. Lebo za to už môžeme my a to už je naša zodpovednosť.

Bratia a Sestry! Vtedy, kedy to apoštol Pavel písal, kresťania boli pod drobnohľadom samozrejme preto, lebo **okolitý pohanský svet**, z ktorého aj oni pochádzali, nemohol prijať takýto úplne iný život na inom základe, s iným zameraním. **Kresťanstvo** bolo tak nepredstaviteľne iné, že ľudia – a to je také ľudské – sa snažili **hľadať proti nemu niečo**, aby ho mohli spochybniť. Pravdu povediac, človek sa nezmenil, toto zmýšľanie totiž je prítomné aj medzi nami a v nás dodnes. Preto je tak dôležité chrániť si, čo je nám vzácné, lebo je napádané z mnohých strán.

Títus teda má **dbať o to**, aby kresťania svojím vedením života nedávali dôvod svojmu okoliu k odmietaniu až rúhaniu. Ba naopak: **aby** ich život bol **presvedčivý** a zvestoval pravdu a moc Božieho slova. **Abý** tých pochybovačov živé slovo dobehlo, oslovilo, presvedčilo i začlenilo do veľkej rodiny Kristových nasledovníkov.

Každý má na tejto úlohe svoj podiel: starí muži a staré ženy, mladí muži a mladé ženy, spolupracovníci, slobodní i otroci. **Každý**, kto prijal slovo Pánovo ako zaväzujúce pre svoj život, ako prameň sily a múdrosti, ako vedenie a kontakt so živým Bohom. Triezvo a múdro sa má správať a naplňovať úlohy, ktoré mu z jeho postavenia vyplývajú. Hľadiac na Krista, svojho Pána, nech to **každý** prežíva tak, aby na jeho vieru nebolo možné útočiť, **aby** ho nemohli pre nič spochybniť či zosmiešniť.

Milí Bratia a Milé Sestry, dnešným slovom nám chce Pán zdôrazniť, aké je dôležité držať sa slova Božieho, príkladu Pána Ježiša Krista – veď byť kresťanom, **Kristovcom**, znamená vlastne **Jeho vyznávať a nasledovať**. Žiť a jednať tak, aby bol

v našom presvedčivom živote On viditeľný. Čiže, aby naše kresťanstvo nebolo len ozdobeným **výkladným predmetom**, kde ale samotný **sklad je prázdny**. Totiž ak by tomu tak bolo, potom budeme zahanbení a poskytneme **dôvod k rúhaniu** mena nášho Pána. Ale trvajme na tom, že chceme **brať nasledovanie** Ježiša Krista vo svojom živote vážne tým, že hľadáme s Ním obecenstvo a vedení Jeho slovom, záleží nám na tom, čo sa Mu páči, čo je v súlade s Jeho vôľou.

Ak teda bude evidentné, že nielen hovoríme, ale v praxi aj žijeme tak, ako sa to od Ježišových nasledovníkov právom očakáva, že v našom živote je evidentná prítomnosť Pána, že sme Mu podriadení a naše reakcie, prístup k druhým a praktické prejavy lásky odzrkadľujú Jeho, tak moc Jeho slova bude zjavná. A nebude slovo Božie vystavené rúhaniu – aspoň nie kvôli nám.

Bratia Sestry, dnes teda odznela **požiadavka na posvätený život** v moci Ducha svätého. Prečo je to tak dôležité? Pretože ak sa kresťan nelíši od nekresťana, tak tam niečo **nie je v poriadku**. Totiž k tomu, aby človek bol nepoctivý, neláskavý, neochotný ale sebecký, bezcitný, podvádžajúci či pokrytecký – a mohli by sme pokračovať, k tomu sa nemusí stať kresťanom. **Dokáže to aj sám**.

Ale kde je prítomná v živote veriaceho táto pridaná hodnota, ktorú Pán Ježiš Kristus svojím Duchom svätým vypestoval ako duchovné ovocie, tam sa zviditeľní moc slova Božieho. Živé slovo, ktoré tam, kde sa dostane k moci, spôsobuje život a zmenu. Nedávajme preto dôvod nikomu k rúhaniu proti Jeho slovu. Nech je Jeho slovo sväté/posvätené medzi nami a v našich životoch. Takto Ho vyznávajme, o toto duchovné zdravie prosme. *Amen*

Modlime sa:

Pane Ježišu Kriste, priznávame, že toľko previnení sa nachádza aj v našom živote, ktoré môžu poslúžiť ako dôvod k rúhaniu Tvojmu slovu, ako dôvod, že taký život nie je príťažlivý a príkladný! Veru, takto dopadneme, ak sa odchýlime od Tvojho slova, ak sa Ti nepodriadime a nezostávame pod Tvojím vedením. Ale ďakujeme, že nemusí to tak zostať, veď preto si nás oslovil a upozornil, aby sme sa Ti z našich previnení vyznali a mohli sme prijať odpustenie a pokračovať v živote s Tebou inakšie. Odpusť nám zo svojej milosti!

Prosíme, zostaň s nami, aby sme nezlyhali, ale obstáli, aby sme mohli reprezentovať krásu a bohatstvo života pri nasledovaní Teba. Ako aj to, že nielen v radošti, ale aj v biede, smútku, žiali máme oporu a nádej v Tebe. Veď Tvoj kríž a Tvoja krv je zárukou lásky, ktorou si nás zachránil od zatratenia a svoj život sme mohli ukotviť v Tebe.

Hlavne v tomto období spomínania na tých, ktorí už nie sú medzi nami, potrebujeme toto potešenie. Prosíme, potešuj aj tých, ktorých rana je čerstvá, svojím

slovom im buď blízko, nech nájdú v Tebe útechu, zdroj sily a oporu. Dávaj silu a nádej nemocným, aby hľadali Tvoju uzdravujúcu moc a pokoj, ktorý vieš dať len Ty. Veď nás všetkých po Tvojich cestách, aby sme neblúdili v tomto svete, ale mali jasné vedenie. Pomôž nám svojím životom byť svedectvom o Tvojom svetle. Prosíme, zostaň s nami a nech aj my ostaneme s Tebou až do konca. *Amen*